

[Indenrigsministeren.]

og for sig kan godkende. Jeg mener, at man i for høj Grad har favoriseret Hovedstaden paa Provinsens Bekostning, og jeg er af den Opfattelse, at hvis det er saadan, at en Virksomhed lige saa godt kan trives i en mindre By, en Provinsby, og denne By har naturlige Forudsætninger for at faa Virksomheden, saa skal den have den. Det gælder, naar Talen er om Landshovedstaden og Provinsen, men — det ærede Medlem faar undskylde mig, at jeg fører Tanken noget videre ud — det gælder ogsaa, hvor Talen er om Landsdelshovedstaden og dens Provinsbyer. Fordi Aalborg, som det ærede Medlem Hr. Strøm siger, er Centrum i Nordjylland, skal ikke alt ligge i Aalborg. Hvis det er saglig forsvarligt, saglig velbegrun- det at lægge Statsinstitutioner i mindre Byer, skal de efter min Opfattelse lægges der, og efter min Mening er det saglig begrundet at lægge Sindssygehospitalet der, hvor jeg har foreslaaet det, ja, meget mere saglig begrundet end at lægge det i Aalborg.

Det ærede Medlem opstillede et Regnestykke angaaende Skagen—Brønderslev—Aalborg. Ja, det er rigtigt, at der er 83 km fra Skagen til Brønderslev, men det er ogsaa rigtigt, at der er 110 km fra Skagen til Aalborg, saa jeg er dog tilbøjelig til at tro, at Skagboerne vil sige: Lad os saa hellere faa Hospitallet i Brønderslev, som dog ligger nærmere.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Aidt, at naar jeg har sagt, at det var ufor- svarligt at skyde det hele ud, saa har jeg ogsaa motiveret det. Motiveringen var, at jeg fandt, at Forholdene i Viborg var af en saadan Art, at man ikke kunde forsvare at fortsætte dermed. Saa spørger det ærede Medlem: Hvornaar kan vi da bygge? Ja, det kan jeg virkelig ikke sige, men jeg vil antage saa nogenlunde paa det Tidspunkt, da alle Planer og alle Forarbejder er fær- dige, og det vil vel nok sige i Løbet af ca. 3 Aar. Jeg skal senere sige et Par Ord om Forudsætningerne for Byggeriet i øvrigt. Hvis man skal gaa den Vej, som det ærede Medlem Hr. Aidt foreslog, at nedsætte en meget vidtløftig Kommission — og det forstod jeg jo, den skulde være, der var ikke den Antydning af Interesse i Sagen, som ikke skulde repræsenteres i denne Kom- mission — og lade den arbejde, og vi ved alle sammen, at et saadant Kommissions- arbejde vil tage lang Tid, og man saa, efter at Kommissionen har udført sit Ar- bejde og har foretaget Undersøgelser baade hist og her, skal til at udarbejde Planer, ja, saa vil det vare baade 5 og 10 Aar, inden

man kommer i Gang med Arbejdet. Der var jo en vis Mand, der fandt paa, at da intet skulde ske, nedsatte han den første Komité, men jeg for mit Vedkommende er indstillet paa, saaledes som Forholdene ligger, at der *skal* ske noget her, og derfor er jeg imod en saadan Kommissionsbe- handling.

Det ærede Medlem spurgte, om de af ham omtalte Penge var bevilget. Ja, det var de vist, det ligger før min Tid, saa jeg tør ikke sige det helt bestemt, men jeg tror, de var det. Men selve det, at man søgte en Bevilling, er ikke det samme som, at Arbej- det er udført. Man mente, det var paatræn- gende, man spurgte Bevillingsmyndigheder- ne, og de sagde: Hvis I mener, det er for- svarligt — det maa jo altid være Meningen med det —, maa I gennemføre det. Saa fandt man det ikke forsvarligt, og saa an- nulleredes Bevillingen.

Dernæst var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om Bilen, der skulde køre fra Brønderslev gennem Aalborg, men det skal Bilen aldeles ikke, for Bilen kører til Hjørring. Der har de nemlig et Central- sygehus, det har de ikke i Aalborg, og det er ogsaa den korteste Vej, saa det kunde det ærede Medlem for saa vidt have sparet sig.

Det ærede Medlem Hr. Steen gjorde et Par Bemærkninger om, hvad jeg mente med, at Arbejdet skal fremmes mest muligt. Derom kan der formentlig ikke være nogen Tvivl. Eftersom jeg ved For- slagets Forelæggelse har sagt, at man paa Grund af materialemæssige Forhold ikke kunde gennemføre det nu, og jeg i Dag har sagt til det ærede Medlem Hr. Mogens Fog, at jeg er indstillet paa at gøre, hvad jeg kan for at faa det fremmet mest muligt, maa det naturligvis betyde, at jeg søger det fremmet, saa snart de materialemæssige Forhold er af en saadan Art, at det kan for- svares. Men i øvrigt maa jeg sige i Fortsæt- telse af det, jeg allerede har sagt til det ærede Medlem Hr. Mogens Fog, at det er saadan set ikke mig, der har Afgørelsen i den Henseende, det er ikke mig, der raader over Materialerne, det gør man ikke i Indenrigsministeriet, men i Handelsministeriets Byggenævn.

Strøm: Der er ikke nogen af det høje Tings Medlemmer, der, efter at den højtærede Indenrigsminister har haft Ordet, er i Tvivl om, at den højtærede Indenrigsmini- ster mener, at Brønderslev er det mest velegnede Sted for Sindssygehospitallet, og der er vel heller ikke nogen af det høje Tings Medlemmer, der, naar jeg har talt, er i Tvivl om, at Aalborg er det. Men det